

El nomenclàtor, un tema important

El nomenclàtor dels carrers i espais públics —a qui o a què dediquem un equipament, una estàtua o una placa— no és un tema menor.

Quan dediquem un carrer o encara més un monument a una persona, fet històric, concepte, etc., estem fent un exercici de commemoració, d'exaltació; estem dient que aquella persona o fet tenen quelcom de positiu o d'exemplar.

Des de fa temps les escoles utilitzen els nomenclàtors dels vials del seu barri i de la ciutat com a recurs educatiu. A la gran pel·lícula *Miracle a Milà*, els habitants d'un barri de barraques decideixen anomenar els seus carrers amb les taules de multiplicar, perquè així la canalla les aprendrà alhora que les adreces. Tenim clar el poder educatiu i el missatge que enviem quan decidim posar un nom o un altre?

De fet, el missatge és per al conjunt de la població. Què vol dir dedicar un carrer a Marie Curie o a Àtila? En el primer cas, destaquem valors creatius i científics; en el segon, enaltim valors destructius i militaristes. No rigueu, que Genguis Kan, el creador d'un gran imperi a costa de tota mena d'agressions i crims, té l'estàtua equestre més gran del món, perquè a Mongòlia el consideren un heroi nacional.

Al Centre d'Estudis de l'Hospitalet fa més de trenta anys que promovem la reflexió en relació amb el tema. Des de l'article pioner de Joan Camós de 1988 a la nostra revista *Quaderns d'estudi*, hem analitzat els noms dels vials, producte de les seves èpoques i de canvis de règims polítics. A partir dels treballs realitzats, especialment el que va coordinar Carles Santacana, hem fet propostes, sobretot de noms de dones (gairebé inexistents fins fa pocs anys) i de noms amb significació local (topònims, persones, patrimoni, etc.). Fins i tot vam fer un primer intent de publicació, coordinada per Montserrat Perelló.

Les nostres propostes han tingut ressò perquè des de fa molts anys l'elecció dels noms dels espais públics de l'Hospitalet no es fa de forma arbitrària, sinó que es decideix al si de la Comissió del Nomenclàtor, en la qual la nostra entitat participa des del començament, l'any 1996. La nostra darrera proposta ha estat dedicar un centre educatiu a Jaume Botey i Vallès, de les més encertades que hàgim pogut fer.

Aquesta obra és la conclusió de l'esforç de moltes persones al llarg de molts anys i de la bona col·laboració entre l'Ajuntament i el Centre d'Estudis. Esperem que serveixi per divulgar, especialment la història local. També, però, que ens ajudi a reflexionar i a adonar-nos que la ciutat és un afer que competeix a tothom, que ha estat construïda per diferents agents al llarg del temps i que els protagonistes d'ara som nosaltres.

Manuel Domínguez López
President del Centre
d'Estudis de l'Hospitalet